Haro Bikes HI-TECH PERFORMANCE
Kultovní americká horská, freestylová, bmx a trekkingová kola.
KATMAR BIKE CENTER
Bubenské nábřeží 8, 170 00 Praha 7
170 00 Praha 7
(Metro C - Vltavská - 100 m směr tržnice)
Otevřeno: Po-Pá:10-18,
Čt:10-20, So:9-12
Tel./fax: 233 322 587
Nonstop info: 603-725893
katmar@katmar.cz
www.katmar.cz
Haro Bikes HI-TECH PERFORMANCE

OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

8 2008 Ročník XII. DOBRODRUH ZDARMA

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

Marek Holeček:
TŘI VELKÉ STĚNY V ASII

Mára Holeček patří již téměř patnáct let k české špičce klasické disciplíny horolezectví – lezení vysokohorských stěn. V letošním roce si spolu s Honzou Doudlebským vymysleli zvlášť zajímavou akci – tři prvovýstupy ve třech asijských zemích. První dva – výstup ve stěně Kapury v pákistánském Karákoramu a Kohe Uparasiny v pohoří Váchán v Afghánistánu – se jim povedly. Před několika dny se vrátili z Nepálu, třetí výstup na náhradní kopec Kyashar museli přerušit kvůli Honzově zanícené šlaše. V mezidobí mezi expedicemi jsme si s Márou povídali o letošní akci i jeho přístupu k lezení.

Vymysleli jste si velmi zajímavou akci, o co vlastně jde?

Každoročně si vybírám místa, která přinesou silné zážitky. Letos jsem si úmyslně vybral tři různá pohoří, s Honzou Doudlebským to spolu táhneme od léta do podzimu.

Proč zrovna s Honzou Doudlebským?

U nás existuje limitní počet lidí, se kterými se dá takový podnik zvládnout, a ať je to sebevětší blbec *(úsměv)*, tak Honzík je pro mě ten nejlepší z nejlepších. Především umí i dobře lézt, a tam, kde já nevylezu, tak to on vyleze. Takže je to i ze zištných důvodů.

Jaký byl důvod pro trojici různých velehor?

Tyhle tři kopce jsme si vybrali v různých pohořích úmyslně. Ačkoli se jedná o velehory, každý má své specifické klima, způsob, jak se tam dopravit, prostě tahle pohoří jsem navštívil a myslím si, že každé z nich má své obrovské kouzlo. Společným znakem všech stěn je jejich odlehlost, nejsou v oblastech plných turistů.

Proč padla volba zrovna na tyhle sousedící země – Pákistán, Afghánistán a Nepál?

Je to jednoduché, kvůli návaznosti časových období, kdy se tam dá lézt. Pákistán se jezdí v létě. Afghánistán je optimální na sklonku našeho léta, nejpozději v září, což je dáno monzuny; a Nepál – tam už končí monzun právě začátkem září a začátkem listopadu zase začíná být hodně větrno. Takže je to dané geografickými a klimatickými

Ranní výhled z druhého bivaku na západní Karákoram

Mára Holeček (vlevo) spolu s Honzou Doudlebským

možnostmi těch míst. Nejsou od sebe zas tak vzdálená, aby se to nedalo zvládnout a i co se týče aklimatizace, je to ideální i proto, aby člověk přejížděl mezi horami a neztrácel ještě ty červené krvinky, které v předchozí stěně získá. To bylo dalším důvodem takto připravené skladby.

Kolik jste vlastně měli ve vybraných stěnách předchůdců?

Stěny jsem si vybral i kvůli tomu, že když to sečtu na prstech, na vrcholy jejich kopců nevylezlo dohromady více jak deset lidí. Za druhé jsem si vybral takové linie, ve kterých není ještě žádný výstup udělaný, takže to je neskromně řečeno něco podobného, jako první krok na Měsíci. Srovnal bych to s Armstrongem, a to je právě to, co mě na takovém lezení baví.

Proč prvovýstupy, a zrovna v těchto třech oblastech?

Není to dané vyloženě těmi oblastmi, ale touhou. Tenhle život, co tu žiju, je krátký a je škoda ztrácet čas cestami, které jsou již udělané. Hory jsou to obrovské a nabízí široký potenciál možností. To ale neznamená, že se tam chci nějakým způsobem zviditelnit, ba naopak, chci si tam užít té zábavy. Nechci mluvit jenom sám za sebe – bude se mnou samozřejmě i Honza – takže užít si to ve dvou, užít si zkrátka krásného dobrodružství, které v sobě ještě nemá žádné šlápoty našich předchůdců. Právě dobrodružství, ať se povede či nepovede vylézt na vršek, v sobě tato akce bude mít určitě dostatek.

Co obnáší příprava na takovou dlouhou trilogii?

První a hlavní věc je – Honzík je ženatej, spokojeně, já jsem s přítelkyní také už X let a spokojeně – nejprve si na tento čas vyjednat hájení. To je důležitá věc, protože zázemí domova je pro nás důležité. Když se člověk vrátí domů – ať už zbitý či s vítězstvím, to je jedno, tak potřebuje někde složit hlavu a mít mezi těmi čtyřmi stěnami klid. Ta druhá věc je samozřejmě nechat si nějakou finanční rezervu, neboť je to poměrně dlouhá doba, na kterou člověk odjíždí a to neznamená přetržení řetězů se světem, nevypořádání se s věcmi, které stále běží. Nehledě na to, že je pak nutná práce, která musí navazovat a nesmíte o ni přijít. A pak správně si nabalit vše potřebné, protože jakmile jednou odjedete a odletíte, tak ty věci na místě už v té podobě nemusíte sehnat. Co my známe v Evropě, že skočíte do obchodu a koupíte kdykoli cokoli, tak to tam může být veliký problém. Těch věcí nesmí být moc a musí být přesně takové, jaké tam budete potřebovat.

Lezl jsi už v Pákistánu a Nepálu, to prostředí už si tam umíš představit; je Afghánistán velkou neznámou?

V každém případě je pro mne Afghánistán velký životní sen, už jako malý jsem si četl knížky od Viléma Heckela a prohlížel jeho fotografie. Nemyslím si, že by tam byli lidé jiní, než jinde na světě, poměrné zastoupení dobrých a špatných lidí je všude podobné. Na normální lidi narazíte i tam a věřím, že s nimi vyjdeme. Těším se na pohoří Váchán hlavně kvůli tomu, že je tam klid co se týče turismu, neboť země se už po třicet let zmítá ve velkých nepokojích a ať už se tam pod záštitou naší západní civilizace snažíme dodat to dobré, tak nevím, jestli to dobré, co si my myslíme, je pro Afghánce to pravé ořechové. Těším se tedy na ryzost té země, která je už po třicet let zakonzervovaná.

Kopec, který jsem si vybral, je Kohe Uparasina. Trůní v pohoří Váchán, přesněji v údolí Išmur. Jak už jsem říkal, upoutala mne už jako malého kluka svou sněhovou čepicí, nazval bych to spíše rohačkou. Jestli si na to vzpomenete, jak vypadala. Uparasina je specifická svou strmostí a současně ladností tvaru. Vím, že ve středu této stěny vede pilíř, který mne zaujal už v mládí, ani ne lezecky, ale zaujal. Dodnes není vylezený, což je další šestitisícovka, která stojí za pokus.

A co nepálská stěna?

Nachází se mimo centrální Himálaj, oblast okolo Everestu, kde jsou naskládány největší kopce světa. Už samotná doprava do Kančenčanga regionu je zajímavá. Když jsem tam byl poprvé, tak jsme se pod samotný kopec dostávali devět dní přes pralesy. Najednou se po dnech chůze objevíte ve sněhovém království. Tento kopec – Talung – je specifický tím, že je veliký, má už přes sedm tisíc metrů, a svou SZ hranou trčí naproti velkému kopci – osmě Kančenčunze – a dělá jí hodně kvalitního sekundanta. Tahle hrana je v té trilogii třetí a poslední. Já už jsem na tento kopec dával jeden pokus, ale omrzly mi tam nohy v první, nejtěžší třetině, kterou už jsme přelezli, takže jsem musel jít dolů, protože představa, že tam další tři, čtyři dny budu někde ve žďáráku sedět, by znamenalo přijít o prsty, za což žádný kopec, žádné takové dobrodružství nestojí.

Víš o nějaké podobné akci mezi zahraničními lezci, kteří by tato tři rozdílná prostředí zvolili podobně jako vy, během tak krátkého časového období?

No, myslím si, že to není moc časté, či zda to vůbec někdo takto koncipoval. Minimalizovali jsme náklady, aby to nebyla nějaká mamutí akce. Spousta lidí si představuje, že na to musíme vydělat neuvěřitelné peníze, ale celý podnik by nás oba měl stát přibližně tři sta tisíc. Horší je spíš fakt, že vám doma běží náklady a unikají pracovní zakázky.

➥ *Pokračování na str. 2 a 3*

➥ *Pokračování ze str. 1*

Jak jsou náročné přípravy z hlediska logistického? Hlavně přeprava matroše, musí se to řešit s velkým předstihem?

No hlavně si udělat představu – ta je nejdůležitější, protože kdo navštívil Asii, dobře ví, že ať už si připraví cokoliv, tak je to všechno jedna velká neznámá. Je to postavené na zkušenostech, které člověk udělal v předchozích výpravách a díky tomu se dá udělat nějaký odhad. Takže ta logistika je přiletět tam, to je to jednoduché, a pak vše začíná z čisté vody. Když máte něco dopředu domluvené s místními lidmi, je to jednodušší oproti předchozím výpravám. Jistota tam není v podstatě žádná, takže nějaký přesný denní harmonogram neexistuje, máme jen přibližnou představu. A jestli se o den či dva změní, když vám tam spadne nějaká bahenní lavina, případně vám nosiči odmítnou chodit nahoru, tak s tím už se musí dopředu počítat.

Budete v těch horách odkázáni i na pomoc místních nosičů, nebo to všechno zvládnete s báglem na zádech?

No, ani náhodou to sami nezvládneme. Věci, které nahoru musíme natahat, myšleno do posledního tábora, který se většinou nazývá basecamp, váží víc, než uneseme. Takže samozřejmě poprosíme, resp. zaplatíme nosiče, kteří nám to pomůžou odnést. Těch věcí není žádné malé množství, ale zase není extrémní, takže na každého z nás počítám jednoho až dva nosiče s tím, že budeme mít jak materiál, tak jídlo na pobyt asi tak na měsíc.

Kolik tak zhruba počítáš kilo zátěže na jednoho člověka na celou měsíční akci?

Tak to je zaprvé limitované tím, co člověk v těch výškách unese – na sedm dní lezení řádově potřebuje batoh do sedmi kilo a ten je takto těžký proto, aby byl schopný s tím lézt. A to je včetně jídla, spacáku a materiálu. A v zázemí, basecampu, tam se používá stan, takže bych řekl, že na hlavu je to do padesáti kilogramů, včetně jídla, na měsíc.

Pohybuješ se ve světě velkých stěn už přes deset let, možná i více, mohl bys zhodnotit zpětně své parťáky, se kterými jsi postupoval ve stěnách?

Myslím, že jsem měl obrovské štěstí, protože mě mí parťáci vždycky v něčem převyšovali. Je to dodnes plejáda lezoucích kluků, každý svým způsobem samorost, každý specializovaný na něco jiného. A já měl to štěstí, že jsem se nimi mohl „vyvézt“. Nesmím zapomenout na Tomáše Rinna, se kterým jsem absolvoval spoustu výprav ve dvou. Také na Tomáše Sobotku, našeho úžasného pískového lezce, Filipa Šilhána a Davida Šťastného, se kterým jsem odstartoval svá největší dobrodružství – prvovýstupy v Patagonii a Pákistánu. Filip už je, bohužel, na onom světě a je mi po něm teskno, byl to velký dobrodruh a výborný človíček, jenž se dokázal nadchnout a nadšení přenést na nás všechny kolem. Byl výjimečnou osobností v mém životě. A pak samozřejmě nesmím zapomenout na Honzíka Doudlebského, Vencu Šatavu, Pavla Jonáka – každý z nich spoluvytváří českou horolezeckou historii, tak s nimi jsem měl tu čest se setkat a pomohli mi ke krásným zážitkům.

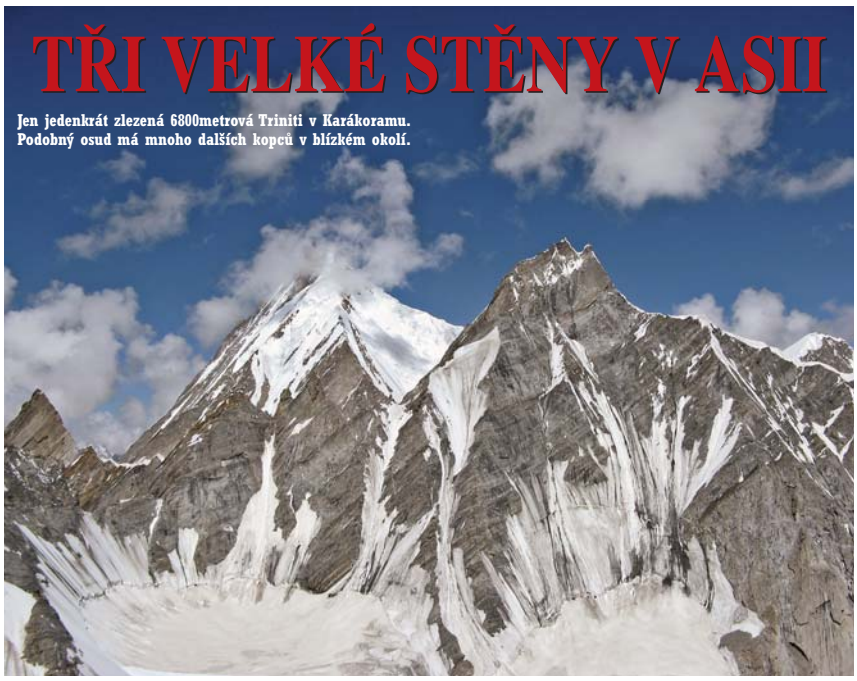

Zmiňoval jsi, že prvním bodem přípravy bylo vyjednání tří měsíců volna – jak se horolezci vyrovnávají s odloučením od žen, manželek či milenek, od domácí zvířeny, od bankovního konta, apod.?

Prvořadé je – pokud není člověk úplný asociál – mít, a já to uznávám, domácí zázemí, bezpečí, krb rodinného života. Ačkoli mám v sobě jakýsi volný přístup k životu, co se týče vztahů jsem konzervativní, protože je to jeden z pevných bodů, které na světě mám. Když odjíždím, tak chci mít jistotu, že ten druhý to přežije v nějakém relativním klidu a pohodě. To znamená, udělat si předem jasno v tom, že mé každoroční zmizení by nemělo znamenat pálení mostů, neutíkám rozhodně před ničím, je to zkrátka má záliba. Co se týče bankovních účtů, pokud jsem v horách, jsou mi ukradené, neb tam jsou mi k ničemu. Maximálně mohu dělat výměnný obchod s domorodci.

Náš chatrný domov obklopený špičatou a sněhem pokrytou krásou. Pořád se najdou místa bez lidí s klidem mrazivých hor.

Mohl bys vysvětlit, jak je to s vaším alpským lezeckým pojetím těchto velkých stěn?

Rozdíl alpského stylu oproti expedičnímu spočívá v tom, že ten alpský má své jasné definice. Vychází z principu, že hory jsou neměřitelné, neb každé prostředí má svou specifičnost a výjimečnost, neměřitelnou v číslech. Je důležité si uvědomit, v jakém duchu přistupujeme ke stěnám – zda přijedu ve dvou, v šesti, či deseti lidech, anebo zda budu stát před stěnou sám a polezu sólo – je to opět něco úplně jiného. My jedeme ve dvou a alpský styl znamená, že se vyběhne do stěny, přeleze se a svalí se dolů polomrtvý a jede se domů. K tomu je nutné vzít si s sebou veškeré jídlo a oblečení. A hlavně mít obrovské štěstí, které je velmi důležité, neboť ve stěně nebudou žádné záchytné body, kde by se dalo odpočinout a zbudovat záchytný tábor, není tam ani nikdo, kdo by nám mohl pomoci. Na tom to tedy většinou skončí, že člověk dá jeden pokus a pokud třeba nevyjde počasí, je natolik fyzicky zničený, že na další už nezbydou síly. Je to tedy o jednom pokusu, jedné myšlence, o jednom štěstí. Toť, jednoduše shrnuto, je alpský styl.

GO A REGIONTOUR 09

Veletrhů se každoročně účastní všechny významné tuzemské cestovní kanceláře i agentury, téměř všechny regiony ČR, regiony ze zahraničí, zahraniční touroperátoři, cestovatelé i další významné osobnosti. Všechny tyto skutečnosti vytváří z veletrhů GO a REGIONTOUR obchodní a informační centrum cestovního ruchu. Kromě prezentace cestovních příležitostí a turistických možností v jednotlivých regionech ČR bude pozornost věnována několika aktuálním tématům – kongresové a incentivní turistice, kulturní turistice a golfu.

2. ročník veletrhu kongresové a incentivní turistiky představí soustředěnou přehlídku aktuálních možností uskutečnění MICE akcí v jednotlivých krajích. Prezentace proběhne ve dnech **15.–16. 1. 2009** a vzhledem k B2B charakteru veletrhu se zaměří především na zástupce tuzemských produkčních agentur a zahraniční odborné návštěvníky.

V návaznosti na téma kongresové a incentivní turistiky je organizován i workshop **Meeting Point**, který bude tentokrát uspořádán v pavilonu G1. Stejně jako v minulých ročnících se na dvoudenním workshopu setkají zahraniční touroperátoři, kteří prodávají turistické možnosti ČR v zahraničí. Zvání jsou především subjekty se zájmem o segment kongresové a golfové turistiky.

Veletrh doplní **odborná konference**, cíleně zaměřená na danou problematiku. Záměrem konference je podrobně informovat o krocích, které je třeba uskutečnit k tomu, aby se jednotlivé regiony v ČR staly z hlediska připravenosti vhodnou destinací pro konání kongresů i dalších setkání tohoto druhu.

GOLFOVÁ TURISTIKA

Golf je další oblastí, které je v nadcházejícím ročníku věnována zvýšená pozornost. Téma bude představeno formou prezentace golfových klubů a hřišť, nabídek zájezdů s golfovou tematikou, služby předvedou také ubytovací a ostatní subjekty spojené s golfovou turistikou. Druhou částí je pak přehlídka golfového vybavení (hole, bagy, oděvy, obuv...) a vybavení golfových hřišť a interiérů. Také zde se počítá s kvalitním doprovodným programem určeným pro odborníky i veřejnost.

TURISTICKÉ REGIONY Z TUZEMSKA I ZAHRANIČÍ

Aktuální jsou již přípravy všech krajů a turistických regionů na veletrh REGIONTOUR. Silný je především nárůst vystavovatelů ze Slovenska – nově se samostatně představí Nitranský a Bratislavský kraj, Banská Štiavnica, Komárno a také množství lázeňských měst. Z českých regionů a měst se nově prezentuje město Havířov, Nová Paka, lázně Bělehrad a řada tuzemských hotelů a penzionů. Ke zvýrazněným tématům veletrhu patří kulturní turistika. Přehlídka kulturního dědictví našich regionů (hrady, zámky, galerie, muzea) si klade za cíl podpořit incoming a domácí cestovní ruch. Vybrané kulturní památky budou prezentovány v rámci expozic regionů. Uskuteční se zde také odborná konference se zaměřením na využití kulturního dědictví v jednotlivých regionech ČR. Projekt je realizován v úzké spolupráci s Ministerstvem kultury ČR.

ZA ATRAKTIVNÍ DOVOLENOU NA GO

Na veletrzích každoročně prezentují svoje expozice všechny významné cestovní kanceláře a agentury, na příští rok již potvrdily účast cestovní kanceláře jako Sunny Days, Vítkovice Tours, Firo Tour či Neckermann. Nově se na GO 2009 budou prezentovat např. CK Alpina, CK Čestyl nebo Jesenia Tour. Lze předpokládat, že zájem ze stran cestovních kanceláří ještě dále poroste.

Veletrhy se však nesoustřeďují jen na krásy České republiky, nechybí zde ani zahraniční vystavovatelé. Návštěvníci se budou moci seznámit s nabídkou zahraničních centrál - z Egyptu, Chorvatska, Rakouska a Slovenské republiky. Zastoupeny jsou také regiony z Itálie, Německa (rekreační středisko IFA Schöneck) i Rakouska.

Více info na www.bvv.cz/go

Dá se ještě říci, jaký je rozdíl v pojetí alpského výstupu na osmitisícovku a alpského výstupu ve velké stěně?

Rozdíl v podstatě neexistuje žádný. Vysoká hora je jenom jeden z atributů, které do toho vstupují. Výška je pouze jedna z indicií – čím jste výše, tím více jste v pohybu limitování. Přístup k himálajskému štítu a menší alpské stěně by měl být stejný, je v tom zkrátka zábava. Vycházíme z předchozích výkonů, které podávali naši otcové už před deseti, dvaceti, třiceti lety a já k nim shlížím s velkým obdivem, protože v dnešní době už jen tak setina lidí je schopná posouvat laťky směrem nahoru. I lezení, jako každý sport, se posouvá každoročně výkonnostně nahoru (ač je to těžko měřitelné). Celkem málo lidí už je ale ochotno tu hranici posouvat, neb je to sport velmi nebezpečný. Spíše se jde za jistotou a sbíráním známek (na hůlku) jako turista, tzn. odškrtávání si vrcholů…

Tvůj věk se přehoupl přes třicítku. Odhaduješ, že budeš ještě nějakou dobu posouvat tu laťku za cenu rizika, či chceš „jet“ v budoucnu spíše na pohodu a na jistotu?

Jestli cítím změnu po třicítce? Tak to určitě. Člověk už má nějakou zkušenost, která mu pomáhá, ale zase na druhou stranu jej i brzdí. Lezecký život, jak jsem si jej vybral, už je asi mým osudem. Rád bych lezl tak, abych „posouval laťky“, ale v každém případě lezu celý život hlavně pro svou radost, a tak to asi bude i v budoucnu. Dokud to tedy půjde, budu to někam tlačit, protože je to můj život, má to pro mě kouzlo a drajv… Na druhou stranu můžeme mluvit sáhodlouze o budoucnosti a osud to dokáže vše změnit velmi rychle…

Ledový skelet pokrývající Kapuru si hraje s našimi nervy. Místy dosahuje tloušťky jen pár centimetrů, nebo si dovolí naprosto zmizet a odhalí se čistá skála.

V pozadí se vypíná souměrná 6400 metrů vysoká Driffika

Vraťme se od ideálů zase k přízemním věcem… Horolezci si sice přivydělávají výškovými pracemi, apod., ale většinou se neobejdou bez podpory nějakých firem. Jak je tomu ve vašem případě, máte na tuto ojedinělou akci nějakou podporu domluvenou?

Podpora je bezpodmínečně nutná. V dnešní době musíme každoměsíčně platit účtenky, faktury, daně, apod., přičemž tyto povinnosti nekončí tím, že odjedeme na měsíce do hor. My musíme vždy přibrat za partnery outdoorové firmy a lidi, kteří nám fandí. To nám dává volná křídla na to, abychom si mohli běhat po světě a plnit si sny (neb my to neděláme s žádným jiným úmyslem).

A tedy konkrétně, kdo vás před touto akcí podpořil?

Já sám si vybírám firmy, se kterými chci spolupracovat, ke kterým pak cítím „poslušnost“ a nejen proto, že mi zabezpečí pokrytí akce, ale také z důvodu, že já sám chci jejich věci používat. Jedná o firmy, které mne baví lidsky a také materiálově. Tedy, že lidé, se kterými spolupracuji, jsou mi sympatičtí, a jejich výrobky mi vyhovují – tj. musí odpovídat kvalitativně – což je např. Devold, Bergans, Klättermusen. Tyto firmy jsem si vybral i pro letošní rok, neboť s nimi mám letitou zkušenost a rozešel jsem se naopak s předchozími partnery, kteří změnili svou strategii. Do tohoto okruhu seveřanů přibyla s podivem ještě firma další, jež také ze severu pochází, a sice firma Suunto, jenž vyrábí převážně počítače, resp. hodinky pro potápěče (především tak ji známe u nás), ale vyrábí i hodinky pro směr nahoru, tedy pro horolezce. Ty nám jsou v praxi často velice prospěšné.

Balíme fidlátka a tradá na další kopec do Afghoše

Nejde o spojení čistě z finančních důvodů, jak už jsem zmínil výše. Je mi velice sympatické, že jmenované firmy nejsou žádné „rychlokvašky“. Devold, tak to není firma, jež vyrostla v posledních dvaceti letech. Jedná se o firmu s obrovskou minulostí, která oblékala už třeba Nansena a Amundsena. Tedy lidi, kteří měli jasnou představu a jasný cíl a ve své době dokázali úžasné věci. Tyto původně rodinné firmy už se pochopitelně přetvořily, přizpůsobily se současným moderním trendům, ale mají dlouhodobý základ. Fakt, že mám možnost s těmito firmami spolupracovat, je pro mě prestižní záležitostí, které si obrovsky cením. Nehledě na to, že každý Evropan ví, že na drsném severu si podmínky vynutily, aby se proti nim lidi dostatečně chránili. Jednoduchá odpověď tedy, mám-li věřit výrobci z jižních zemí či tomu ze severu, tak dávám přednost těm, kteří v extrémních zimních podmínkách žijí.

Co vaše plány a sny na další rok? Máte již nějaké?

Jééé, těch plánů je na několik životů. Nemusí jít jen o horstva Asie, hor jsou na zeměkouli tisíce a my nejezdíme pouze za horami, ale hlavně za těmi zážitky. Takže se jedná už jen o to, se na ta vysněná místa k horám dostat. Plány tedy mám napsané v hlavě, všechny je určitě v tomto životě nestihnu…

Takže představa zatím tajná?

Ne, není tajná. Udělal bych rád malou změnu, už jsem se dlouho „neplácal“ na velkých žulových stěnách. A jeden z mých velkých snů je vyrazit na Baffinův ostrov, přesněji jeho východní fjordy a zkusit si tam vylézt nějakou technickou stěnu. A už jen ta samotná doprava – psi nás odtáhnou na saních, a zpět bychom se museli vracet letadlem, protože led mezitím roztaje – tak to zní velice lákavě. Také bych rád potrápil i vyšší kopce než ty, na jaké polezeme letos, a zlomil podvědomí, že na takovéto hory se leze, resp. vystupuje pouze pomalu a opíraje se o cepín. Asi bych se tedy vrátil zpět do Himálají ke Gasherbrumu III, jenž bych si rád dolezl – loni jsme museli výstup vzdát kvůli nepříznivému počasí. I když tento kopec nepřevyšuje osm tisíc metrů, jedná se o nejvyšší sedmitisícovou horu na světě, do dnešní doby stály na vrcholu jen tři výpravy.

Nezávidíš tak trochu těm „osmitisícovkářům“, jako jsou Radek Jaroš, Zdeněk Hrubý a Martin Minařík, kteří jsou mnohokrát známější než ti, kteří dosahují technicky náročnějších úspěchů, ale mají tak trochu „smůlu“, že se pohybují v nižších patrech?

O závisti určitě nelze hovořit. Jde spíše o informovanost, média dávají přednost věcem, které jsou známé… Nezajímají se bohužel o to, kolik lidí se na jaký kopec a jakým způsobem dostane. Pochopitelně jmenovaným klukům fandím, cením už jen to, že se dokáží vytrhnout ze svých každodenních starostí a jezdí každý rok. Plní si své sny, které si ovšem už před desítkami let splnili prvovýstupci. Opakují tyto cesty, do jejich výprav bývá zapojeno více lidí… Jejich dobrodružství mne zase tolik neoslovuje, ale oslovuje onu spíše neodbornou veřejnost. Já tím rozhodně netrpím, že bych jim jejich úspěchy záviděl, neboť ty jsou oprávněné.

Je to také otázka vyspělosti vnímání ze strany veřejnosti… Dříve také tolik lidí nejezdilo do Alp, nyní je mezi námi více lyžařů, skialpinistů, apod., jsme více otevření světu, jsme schopní lépe rozlišovat dovednosti. Nejsem průkopník a jsem generačně již spíše ve „vyhořelejším stavu“ a ti, co přijdou po nás, budou tlačit výkonnost opět výš. Také co se týče veřejného mínění, tak informovanost zákonitě poroste.

MICHAL BULIČKA

Partneři obou lezců:

DEVOLD – norské vlněné funkční termoprádlo, které si zvolili už Nansen a Amundsen (www.devold.cz).

BERGANS – tradiční výrobce široké škály vybavení do přírody (www. bergans.no)

KLÄTTERMUSEN – švédský výrobce špičkového outdoorového oblečení bez kompromisů (www.klattermusen.se)

NORTH TRAPPERS – dovozce špičkového vybavení ze Skandinávie (www.norskamoda.cz)

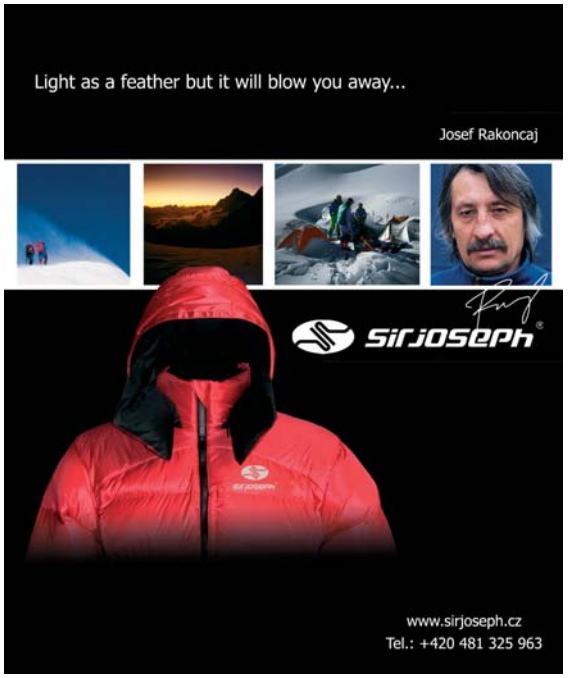

PROVENCE & Azurové pobřeží + DVD

Provence je rozlehlý a rozmanitý region, jehož kontrastní krajina zahrnuje venkovská pole a vesnice ve vnitrozemí, nepřístupné horské oblasti Alp na severu a východě a rychle se rozvíjející Riviéru na jihu. Hlavním městem Azurového po-

břeží je Nice, velmi zajímavá a pulsující směs italského vlivu, zašlé zlaté éry, lesku a prvotřídního umění. Na hustě zalesněných alpských úbočích severně od města jsou posazené nádherné a nenarušené horské vesnice, zatímco na východě spojuje horská cesta malebná pobřežní městečka: v některých místech nabízejí pobřežní silnice – corniches – řidičům jedny z nejvelkolepějších zážitků při jízdě podél pobřeží.

Dále na západ, minete-li oblasti vyhlášené znamenitým vínem, leží živá metropole Marseille. Je největším městem regionu a významným přístavem. Severně od Marseille se nachází elegantní město Aix-en-Provence s pohlednými kamennými domy, bulváry lemovanými kavárnami a nejlepšími trhy v Provence. Žil zde a tvořil Cézanne. Nelze opomenout ani papežské město Avignon či unikátní biotop Camargue, rozkládající se v široké deltě Rhôny.

Při cestování po tomto provoněném regionu se všude setkáte se stopami původních obyvatel – Féničanů, Řeků a Římanů. Málokdo zůstane chladným při pohledu na římský akvadukt v Pont-du-Gard, amfiteátr v Orange nebo v Arles.

Provence, to je také vynikající středomořská kuchyně, založená na místních produktech – olivovém oleji, česneku, bylinkách a samozřejmě mořských plodech.

Průvodce je doplněn údaji o místních dějinách, mapkami jednotlivých oblastí, podrobnými plány měst. Obsahuje praktické informace o cenách ubytovacích a stravovacích zařízení, kulturních událostech a je doplněn dvěma barevnými přílohami o gastronomických zážitcích a sportovním vyžití v regionu.

Součástí je 60minutové multimediální DVD.

Běžná cena: 548 Kč

David Abram: KORSIKA + DVD

Průvodce Korsikou je příručkou k návštěvě jednoho z nejúchvatnějších středozemních ostrovů.

Zahrnuje: Popisy každého města i přímořského letoviska s aktuálním doporučením nejzajímavějších míst všech cenových relací, kde se lze ubytovat, najíst a napít. Praktické rady k turis-

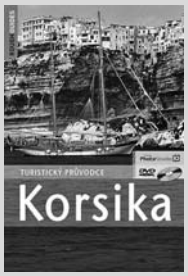

tickým trasám v žulových horách i zalesněných údolí ostrova. Obsáhlá vylíčení všech historicky zajímavých oblastí od římských rozvalin v Aléria až po Napoleonovo rodiště Ajaccio. Barvité pojednání o korsických dějinách, slavnostech, nacionalismu i přírodě.

Součástí je 60minutové multimediální DVD.

Doplněné 3. vydání

Běžná cena: 498 Kč

OKEM DOBRODRUHA: Soutěží 13 neprofesionálních filmů

Letošní ročník soutěže s tradiční mediální patronací DOBRODRUHA byl obeslán třinácti dokumenty. Je to méně než loni, ale první předběžné zprávy poroty předznamenávají růst kvality. Ubylo klasických cestovatelských deníků a tématicky převládá outdoor a adrenalin. Snímky zachycují sportovní lezení, biketrial, BMX, triatlon, freediving, swooping, skydiving, telemark, freeskiing…

Že nevíte, co tyhle názvy skrývají? I to může být důvod, proč přijít na veřejnou projekci v pátek 21. 11. do blanenského kina. Určitě nebudete litovat. Na projekci soutěžních filmů naváže známý režisér a dobrodruh Steve L. Lichtag novinkou ZAJATCI BÍLÉHO BOHA.

Vyhlášení výsledků a předání cen od sponzorů Alpine Pro a Doldy ruksaky proběhne v sobotu v 18. 11. od 18:00 hodin na hlavní scéně Dělnického domu spolu s projekcí oceněných snímků.

Soutěž OKEM DOBRODRUHA je tradičně součástí festivalu filmů, setkání a dobrodružství RAJBAS * OUTDOOR * KOTLÍK. Také při letošním 10. ročníku (BLANSKO 21.–23. 11. 2008) nepůjde jen o pasivní sledování programu besed a filmových projekcí. Součástí jsou závody, koncerty, workshopy, tanec i výpravy do podzemí. Zapojit se do dění může každý, třeba už cestou na festival.

O zážitky se na festivalu podělí např. horolezec Dodo Kopold, polárník Mirek Jakeš, záhadolog Ivan Mackerle, potápěč Richard Jaroněk, speleolog Marek Audy, mořeplavec Rudolf Krautschneider. Jak žijí na cestách cestovatelky, povypráví Lenka Klicperová, zajímavé prezentace představí spousta dalších. Více o programu na www.festivalrajbas.cz.

PŘEHLED PŘIHLÁŠENÝCH FILMŮ:

1. PŘELUD JMÉNEM PUNTA GLORIA, režie: David Svárovský, Pavel Mydlář, kamera: David Svárovský (Dolní Cetno), 13 min. 2007
Dokumentární parodie o hledání neznámého lezeckého ráje na Karibském pobřeží.

2. PRVNÍ PYTEL NA GROSSGLOCKNER, režie, kamera: David Svárovský (Dolní Cetno), 11 min. 2008
S nadsázkou zpracovaný dokument o tom jak může dopadnout výlet do Alp, když příroda nepřeje.

3. SCETCHES OF SPAIN, režie: Václav a Radim Kolář, kamera: Roman Hrušák (Blansko), 20 min. 2008
První závod biketrialisty Vaška Koláře v nejprestižnější kategorii Elite na MS (Španělsko, Frias)

4. AIR FREE, režie: Ctibora Bley, kamera: Slovakia Freedive Team (Bratislava), 10 min. 2008
Toľko podvodníkov a ešte v krajine, ktorá nemá ani more? Málokto tomu verí, ale áno. No dobre, nie je nás zase tak veľa, ale na úvod stačí. Partia freediverov zo Slovakia Freedive Teamu, z ktorých niekoľkí majú úspech aj vo svete, sú živým dôkazom toho, že vodný živeľ sa môže narodiť aj v strednej Európe, odkiaľ nemá práve najbližšie k hĺbkam... Podľa uznaného svetového rekordu v statickej apnea, by náš filmík mal súčasný držiteľ rekordu Tom Sietas vydržať pozerať na jeden nádych s rezervou ešte 12 sekúnd na titulky. Tak prosím, nehyperventilujte a vychutnajte si náš svet…

5. SWOOPING, režie, scénář: Aleš Černý, kamera: Jindřiška Maroňová, Marcel Baumann (Brno)7 min 2006
Skydiving není jen skákání z letadla, různé disciplíny během volného pádu, ale také SWOOPING - přistávání na rychlých padácích. V týmu 1-OFF se sešli zkušení borci, kteří přistávají přes vodní kanál, tak aby co nejdéle čeřili špičkou nohy hladinu. Swooping je velmi atraktivní pro diváky - ne vždy se přistání zdaří...

6. E55, režie, scénář: Pavel Kubík, kamera: Tomáš Vybíhal (Blansko) 7 min. 2008
Sportovní lezení.

7. AOTEAROA – NOVÝ ZÉLAND, režie, kamera: Richard Kubán, scénář: Natália Šlepecká (Piešťany) 6 min. 2008
Cesta po lyžiarskych stredискách Nového Zélandu

8. THE WAY IT IS, režie, scénář: Natália Šlepecká, kamera Richard Kubán (Piešťany), 14 min 2008
Film predstavuje prostredníctvom súboru krátkych videí najlepších slovenských freeskierov, sleduje ich život a cesty po európskych zimných strediskách.

9. HURÁ UKRAJINA, režie: Dan Dendy Hála, kamera: D. Hála, Kamil Pešťák,Václav Sýkora (Plzeň), 15 min. 2008
Skupina českých lyžařů a telemarkových nadšenců se vydala prozkoumat freeridové možnosti zakarpatské Ukrajiny. Po strastiplné cestě konečně dorází na ukrajinskou hranici. Na druhé straně je čekají totalitní policejní manýry a vřelé přijetí ukrajinskými přáteli. Odkrývá se země obrovských kontrastů, netušených sportovních možností a neobjevených přírodních krás. Drsná a magická krajina karpatské poloniny, pokrytá vrstvou prachového sněhu, obtížné výstupy ve velkém mrazu a větru, nádherné sjezdy nasvícené kouzelným světlem...

10. DEN, KTERÝ KRÁJEL ADRENALIN, režie, scénář, kamera: Pavel Strnad (Brno) 8 min. 2008
Vyznavači kol MTB a BMX, vysoké nájezdové rychlosti, bariéry z balíků slámy, zaplněné tribuny a stupně vítězů. Největší halový festival extrémních sportů právě začíná.

11. TRIATLONISTÉ, režie, scénář, kamera: Pavel Strnad (Brno) 8 min. 2008
Filmové ohlédnutí za 16. ročníkem Evropského poháru Ekol Superprestige v triatlonu v Brně.

12. NOVÝ ZÉLAND 2007, režie, scénář, kamera: Luboš Tučný (Brno) 16 min. 2008
Poeticky zpracovaný pohled na krásy Nového Zélandu.

13. KAUKAU, režie, scénář, kamera: Stanislava Bariaková, Juraj Jedinák (Bratislava)31 min 2008
Cieľom cykloexpedície Kaukaz 2007 je prejsť na bicykli kaukazské krajiny Gruzínsko a Azerbajdžan. Na ceste od Čierneho ku Kaspickému moru musia zdolať priesmyky Malého a Veľkého Kaukazu ako aj vrtochy počasia. V dedinke Kazbegi na pár dní odložia bicykle a pokúsia sa vystúpiť na najvyšší vrch Gruzínska – Kazbeg. Všade stretávajú milých a pohostinných ľudí, ktorí im s hrdosťou rozprávajú o svojej prírode, histórii a kultúre.

Peugeot 807 2,2 HDI Premium

Velkoprostorový vůz Peugeot 807 už má sice na krku pět křížků a během svého života prošel pouze velice mírným faceliftem, přesto však má stále co nabídnout a mezi přímou konkurencí patří k nejoblíbenějším modelům.

Naším testem prošla verze se vznětovou pohonnou jednotkou 2,2 HDI, která je u osmsetsedmičky novinkou. Z téměř totožného, pouze o málo slabšího motoru jsme byli nadšeni již při testu nového SUV Peugeot 4007, chválou nebudeme šetřit ani tentokrát. Motor 2,2 HDI je skutečnou chloubou koncernu PSA a rozhodně patří k nejpovedenějším vznětovým jednotkám vůbec. Ale u velkoprostorového, vyloženě rodinného automobilu bude potenciální zájemce hledat i jiné klady, prohlédněme si tedy tento vůz z pohledu běžného uživatele.

PRAKTIČNOST NADE VŠE

Pod líbivým, francouzsky elegantním kabátem se skrývá dostatek místa až pro osm cestujících. Nejběžnější pětimístné uspořádání, které bude pro většinu uživatelů jistě zcela dostačující, s sebou přináší doslova královský zavazadlový prostor se skvělou využitelností. Jeho základní objem je v pětimístné verzi 1160 litrů. Pokud se vyjmou všechna sedadla druhé řady, nabídne zavazadlový prostor až po střechu objem 2948 litrů. Variabilita interiéru se samostatně posuvnými, sklopnými i vyjímatelnými zadními sedadly se zdá téměř nekonečná. Sedadla lze například umístit za sebe, čímž vznikne po straně vozu prostor na hodně dlouhé předměty. Osmsetsedmička je proto skvělým společníkem pro trávení aktivní dovolené. Do jejích útrob se kromě samotných pasažérů vejde i několik jízdních kol, kompletní potápěčská výbava a mnoho dalšího. Toto auto si doslova říká o to, aby majitel maximálně využil všech jeho praktických výhod. K těm patří i boční posuvné dveře, v případě námi testovaného modelu elektricky ovládané či vysoko výklopné zadní čelo.

Testovali jsme

JAKO V OBÝVÁKU

Po usednutí za volant se řidič neubrání pocitu, že sedí doma v křesle před televizí. Široká, bohatě polstrovaná sedadla, příjemné materiály, takhle bydlí pravý Francouz. Pohledná přístrojová deska nabízí přímo nadbytek odkládacích a úložných prostor, které doplňují velké kapsy ve dveřích, či plastový výsuvný box pod sedadlem spolujezdce. Všude je zkrátka dost prostoru na hračky, které kvůli zlobení zabavíte při dovolené vašim dětem. V obou směrech seřiditelný volant dobře padne do ruky, stejně tak poměrně krátká řadicí páka, umístěná na výstupku palubní desky. Na rychloměr, otáčkoměr a rozměrný informační displej, které jsou zasazeny doprostřed palubní desky, tedy mimo hlavní zorný úhel pohledu řidiče, je potřeba si chvilku zvykat. Manželka má navíc neustálý přehled o tom, jakou rychlostí se vozidlo pohybuje. Celkové provedení přístrojů a jejich podsvícení je ale nadmíru efektní a ve finále si na něj rádi zvyknete. Nejdůležitější kontrolky a počítač kilometrů jsou umístěny v malé kapličce přímo před volantem, jsou tedy řidiči stále na očích.

Posed za volantem je vyšší, s čímž souvisí velice dobrý výhled a tedy i přehled o dění kolem vozu při jízdě. Nemalé rozměry osmsetsedmičky však logicky zhoršují orientaci například při parkování, řidič má o něco horší odhad o vzdálenostech bezprostředně okolo vozidla. Alespoň vzadu proto rozhodně doporučíme parkovacího

asistenta. Místa je v celém vozu skutečný nadbytek, a to i v příčném směru. Pouze nadměrně vysocí jedinci by vpředu možná snesli o něco více prostoru pro nohy, a to především v okolí pedálů. Sedadla jsou maximálně pohodlná s širokými opěradly. Výrazné boční vedení sedaček zde neočekávejte, jedná se o rodinný vůz, s čímž samozřejmě souvisí i předpokládaný klidnější průjezd zatáčkami.

RYCHLE A ÚSPORNĚ

Jízda s osmsetsedmičkou vyplývá z jejího určení. Podvozek je naladěn spíš komfortně, na původní francouzskou školu s hodně výraznými náklony v zatáčkách ale zapomeňte. Peugeot ochotně drží stopu i při razantnější jízdě. Rázy od vozovky se do interiéru přenášejí velmi omezeně. Řadicí páka je v ideálním dosahu řidiče, pouze zapadání jednotlivých rychlostních stupňů nepůsobí tak suverénně, jako u některých modernějších vozů. Řízení není zbytečně přeposilované a opět přesně odpovídá duchu vozu. Výrazná zpětná vazba od kol není na volantu pocitově příliš patrná, vše je zde řešeno s maximálním požadavkem na komfort. Cestující včetně řidiče se v osmsetsedmičce přemisťují jakoby ve vlastním světě, propojení řidiče a vozovky by zde bylo vyloženě rušivým jevem.

Motor 2,2 HDI s vhodně odstupňovanou šestistupňovou převodovkou uspokojí jak obchodníka, který se často a rychle přemisťuje po dálnicích na dlouhé vzdálenosti, tak i šetřílka. Kultivovanost chodu, nízká úroveň vnitřního hluku i spotřeba jsou na skvělé úrovni. Kroutící moment 400 Nm předurčuje auto k tahání přívěsů či lodí, tento motor je navíc k mání i s automatickou převodovkou. Sto sedmdesát koní si s peugeotem skoro dělá, co chce. Maximální rychlost 200 km/h a zrychlení z 0 na 100 za rovných deset sekund, o tom si mohli majitelé rodinných vozů donedávna nechat jen zdát. Zvlášť pak při kombinované spotřebě kolem sedmi litrů. Výrobcem udávaný údaj 7,2 litru rozhodně není přehnaný a při šetrnější jízdě se dá dostat i výrazně pod sedm litrů na sto kilometrů. Při vyšších rychlostech pak hraje důležitou roli šestý rychlostní stupeň, bez něhož by byla spotřeba výrazně vyšší. Pochvalu zaslouží také brzdy, které se vyznačují plynulým nástupem a vysokým výkonem.

Vedle nesporných praktických předností je výhodou osmsetsedmičky bohatá základní výbava. My jsme sice měli k dispozici luxusní verzi Premium za 1 114 000 korun, již základní varianta Comfort za 952 tisíc (motor 2,0 HDI) však obsahuje takřka všechny potřebné komfortní prvky. Peugeot navíc nešetří řadou akčních slev, které bývají lákavé. I když není osmsetsedmička už nejmladší, opravdu má stále co nabídnout a představuje určitou sázku na jistotu. V její prospěch navíc mluví i dobrá pověst, což také není zanedbatelné.

Text a foto: Jan Kadečka

PORSCHE PRAHA-PROSEK PŘEDSTAVUJE VOLKSWAGEN CALIFORNIA

Každý detail ve voze California je zaměřen na komfort cestujících. S Californií se budete pohybovat suverénně i tam, kde je těsno. Díky kompaktním vnějším rozměrům, snadnému ovládání a průměru zatáčení, který je ještě vylepšený, se osvědčí o dovolené při projíždění úzkými uličkami stejně dobře, jako při každodenních jízdách – například při zajíždění do podzemních garáží nebo při manévrování během parkování v úzkých mezerách. Pokud byste přesto museli někdy rychle zastavit, dosáhne brzdový systém, který má na všech kolech kotoučové brzdy s vnitřním chlazením, při zpomalování velmi dobrých hodnot. Jsou také na palubě: čelní, boční a hlavový airbag pro řidiče a spolujezdce. Jak vidíte: i v tom nejzapadlejším koutě světa s vámi jede bezpečnost!

Proto je interiér vozu California odrazem maximálních nároků, které lze na obytný automobil klást. Veškeré komponenty interiéru byly koncipovány s použitím inovačních myšlenek a materiálů. Naši konstruktéři mají vlastní měřítka: multifunkčnost, snadnou ovladatelnost a spoustu komfortu. Dvojsedadlo a sklopnou, flexibilní pracovní desku na kuchyňské lince tak lze bez námahy posunout pomocí systému kolejniček a rozložit.

Skříňky s dřevěným dekorem, které jsou součástí vybavení, jsou vyrobeny z inovačního lehkého materiálu. Zvlněné vnitřní jádro hliníkových desek zajišťuje stabilitu ploch skříní a umožňuje vytvořit zaoblení namísto ostrých, 90° úhlů. Pro otevírání skříní na oblečení a prádlo v zadní části byla použita kombinace výklopných a rolovacích dveří. Sedadlo řidiče a spolujezdce lze otočit cca o 180°. Během chvilky tak interiér vozu změníte na útulný obývací pokoj nebo jídelnu.

V kuchyni vozu California se sedí nejlépe. A vše je připravené pro vaření: dvouplotýnkový plynový vařič s piezozapalováním, dřez, pod kterým je umístěna zásuvka a přihrádky na příbory, a také chladicí box o objemu 42 litrů s kompresorem. Vaše hrnce, pánve, mísy, hrnky a talíře najdou své místo ve skříňce vedle chladicího boxu. Její posuvné dveře lze otevřít i tehdy, když je rozložená spodní lůžková plocha, nebo je vyklopený stůl.

Kuchyňská linka vozu je sériově vybavena posouvací a výklopnou pracovní deskou, kterou lze využívat rovněž jako stůl. Nádrže na čistou a na odpadní vodu jsou uloženy tak, aby byly chráněny před mrazem a každá z nich pojme 30 litrů. Kempinková plynová láhev o hmotnosti 2,8 kg zajišťuje přívod plynu pro vařič a lze ji umístit do podlahy zadní skříně.

Ten, kdo hledá volný prostor, bude se ve voze California cítit dobře. Sedadlo, které slouží i pro spaní, lze totiž pomocí podlahových kolejniček v zadní části vozu téměř plynule posunovat a stačí několik pohybů ruky, abyste je proměnili v plochu pro ležení o rozměrech 114 cm × 200 cm. V závislosti na variantě výbavy se opěrky hlavy nejprve vytáhnou nebo se sklopí dozadu. Po uvolnění aretace se opěradlo zatlačí směrem dozadu.

Společně s čalouněním zadního krytu zavazadlového prostoru pak vznikne komfortní plocha pro ležení. Za účelem zvětšení zavazadlového prostoru lze kryt upevnit i ve vyšší pozici.

Buďte vítáni v bel étage: rošt s čalouněnou matrací pro spaní, lampička s ohebným krkem pro čtení před spaním – horní plocha pro ležení, která je umístěna pod výklopnou střechou vozu California, profituje rozhodující měrou z celkově větších rozměrů nové karoserie. Šířka plochy pro ležení, která činí 120 cm, přičemž délka je 200 cm, slibuje klidnou noc.

Větší výška zdvihu nůžkového mechanismu po celé délce vyklopení střechy nabízí vyšší prostor. Moskytiéry ve výklopné střeše zajišťují čerstvý vzduch a průchod, kterým se vstupuje do kabiny řidiče a kterým se z ní opět vystupuje, lze uzavřít pomocí lamelové rolety. Pro optimalizaci pohotovostní hmotnosti a možnost recyklace byla střešní skořepina vyrobena z hliníku. Do zakončení přední partie vozu je integrovaný spojler z hliníkového tlakového odlitku, který zvyšuje tuhost karoserie a minimalizuje aerodynamickou hlučnost během jízdy. Na vnitřní straně tohoto modulu se nachází centrální ovládací prvek elektrohydraulické mechaniky střechy. Pomocí příkazu v menu se střecha otevře, i když je u ní dodatečně zvýšeno zatížení až o 50 kg. Jestli tohle nejsou fantastické vyhlídky!

KNIHOVNA DOBRODRUHA

SICÍLIE + DVD

Všichni, kdo Sicílii navštíví, ať už jednou nebo víckrát, shodně poukazují na překvapivě různorodé půvaby tohoto ostrova. Jeho krásná krajina nabízí vše od horského interiéru a rozeklaného pobřeží po odlehlé ostrovy a sopečná úpatí Etny. Pestrá minulost zde navíc zanechala úžasné množství archeologických památek a architektonických skvostů. V helénském období byl ostrov významnou mocenskou základnou a řecké památky na Sicílii jsou dnes dokonce ještě hezčí a lépe zachované než v samotném Řecku. Na západním a severním pobřeží ostrova je dodnes patrný někdejší arabský a normanský vliv, zatímco ve městech na jihovýchodě se objevuje barokní architektura. Koho historie nezajímá, může se sem vydat – podobně jako mnozí jiní – prostě jen za jídlem, sluncem, mořem a plážemi. Největší rušno panuje v létě hlavně v přímořských vesnicích a letoviscích, která se rozkládají u dlouhých pláží s jemným pískem, ovšem zkrátka nepřijdou ani milovníci klidu a soukromí, protože ti se mohou vypravit na některý z odlehlejších přibřežních ostrovů, kterým se masová turistika dosud vyhýbá.

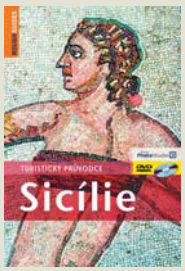

Hlavní město Sicílie Palermo, rozkládající se v širokém zálivu na okraji úrodného údolí, se řadí mezi nejpohlednější města Itálie, což dokládají nejkrásnější kostely a muzea na ostrově stejně jako několik vyhlášených tržišť a restaurací. V létě tu panuje horko a dusno, takže většina lidí prchá do blízkého okolí: na krásnou pláž letoviska Mondello, ke svatyni na Monte Pellegrino nebo za mozaikami do pozoruhodného kostela v Monreale. Pobřeží Tyrhénského moře na východ od Palerma skýtá první příležitost vyšplhat se do vysokohorské a lyžařské oblasti Monti Madonie, zato zůstanete-li u moře, narazíte na jedno z nejkrásnějších městeček Sicílie, kterým je Cefalù, ležící hodinu cesty od Palerma.

Z mnoha míst na pobřeží Tyrhénského moře se dá dostat trajektem nebo křídlovou lodí na Liparské ostrovy (též Aiolské či Eolské ostrovy), což je ohromující řetězec sedmi vulkanických ostrovů – včetně Vulcana, Panarei a Strómboli – přitahujících pozornost milovníků slunce, celebrit i dobrodružně založených turistů. Na severním jónském pobřeží ostrova se nacházejí nejznámější prázdninová letoviska, rozptýlená mezi Messinou – východním bodem k cestám na italskou pevninu – a elegantním městečkem Taormina. Katánie, druhé největší město Sicílie, se rozkládá na východním pobřeží ostrova pod impozantním kuželem Etny, která je největší a nejaktivnější sopkou v Evropě.

Snad největší památky historického a architektonického významu ukrývají Syrakusy, plné pozůstatků klasických staveb i nádherných barokních budov. Na jihovýchod odtud leží krásná města Noto a Ragusa, po ničivém zemětřesení v sedmnáctém století přestavěná podle barokních plánů.

Po návštěvě bohatých měst na jihovýchodě Sicílie bude pro mnohé návštěvníky vítanou změnou prostá vznešenost vnitrozemí ostrova. Jedná se o nejméně osídlený region ukrývající netušené poklady. Příkladem těch nejkrásnějších budiž dobře zachované mozaiky v městečku Piazza Armerina, které dokládají okázalost římských správců Sicílie, popřípadě historická bašta Enna. Z několika měst ve vnitrozemí vedou odlehlé silnice na sever a zpět do Palerma, které protínají málo navštěvovaná městečka jako Prizzi nebo Corleone, jejichž názvy skvěle zapadají do populární představy Sicílie coby hnízda mafiánských intrik.

Na jižním pobřeží přitahují největší pozornost návštěvníků starověké chrámy v Agrigentu a řecké město Eraclea Minoa s vyhlášenou pláží. Dále po pobřeží, až na západě ostrova, se nachází Trápani, jedinečná základna pro ty, jež uchvátí zcela odlišný charakter této strany Sicílie. Více než kde jinde je tu patrný arabský vliv, což platí především pro města Marsala a Mazara del Vallo, kdežto nedaleké Selinunte a Segesta lákají na romantické prostředí plné starodávných pozůstatků. Z přístavů na jižním a západním pobřeží se lze navíc dostat na nejzajímavější z odlehlých ostrovů Sicílie, jako jsou Lampedusa a Linosa ze skupiny Egadských ostrovů a ještě vzdálenější Pantelleria, kde je voda stejně průzračná jako kdekoliv ve Středozemním moři a kde si budete skutečně připadat jako na okraji Evropy.

S průvodcem Sicílií Rough Guide proniknete do všech koutů s přehlednými mapami, vyberete si, kam jít a co vidět, a inspirujete se přitom podmanivými fotografiemi. Začtete se do zasvěcených výkladů o všem, co Sicílie nabízí, od lidových slavností až po přímořská letoviska a archeologická naleziště. Doporučíme vám ubytování či restauraci tak, aby to odpovídalo vašemu rozpočtu.

Součástí je 60minutové multimediální DVD s cestopisným filmem.
Cena: 448 Kč

Východní Morava – lyžování pro každého

Východní Morava je pravým rájem pro lyžaře

Kopcovitá krajina dává tušit, že o zimní radovánky nebude nouze. Beskydy, Vsetínské vrchy, Javorníky i Hostýnské vrchy nabízejí sjezdovky, kde si určitě vybere každý.

Začíná to jednoduchými tratěmi pro rodiny s dětmi, kde lze trénovat první lyžařské „krůčky". Nabídka pokračuje přes středně těžké sjezdovky až k těm skutečně obtížným adrenalinovým sjezdům. Nebaví vás klasické lyže a máte raději snowboard? Ve zdejších lyžařských areálech si přijdete na své. Na milovníky zimních sportů čeká řada novinek od atrakcí pro děti po snowpark (Horal ve Velkých Karlovicích, Troják, Soláň). Opravdovou zábavu si užijete na snowtubové dráze na Razule ve Velkých Karlovicích.

Sněhové podmínky jsou na Východní Moravě vynikající. Lyžovat obvykle můžete od začátku prosince až do dubna. Tratě jsou strojově upravovány a pestrá je i nabídka doplňkových služeb, jako jsou např. lyžařské školy, večerní lyžování nebo půjčovny sportovního vybavení.

Do oblasti Velkých Karlovic a Soláně se můžete dopravit prostřednictvím skibusů vyjíždějících z Ostravy (www.connexmorava.cz). Do Velkých Karlovic vás dopraví skibus Razula, který jezdí z Kroměříže přes Zlín a Vsetín (www.csad-km.cz).

Příprava na další zimní sezónu je nyní, v listopadu, již v plném proudu. V lyžařských střediscích pracují na tom, aby sezóna začala co nejlépe a aby si lyžování na Východní Moravě udrželo stále vysoký kredit. A opravdu bude z čeho vybírat. Ať už si vezmete lyže, snowboard, běžky či sáně od babičky, na zdejších kopcích se vyřádíte. Lyžařská střediska nezapomínají ani na doprovodné akce a zábavné programy. Stačí si jen vybrat! Více informací najdete na www.vychodni-morava.cz. Navštivte nás!

Co vše se dá dělat na sněhu a se sněhem

Pustevenské sněhovánky 2009	23. 1. – 31. 1. 2009 Pustevny
Sochařské sympozium (stavění sněhových soch)	leden 2009, Pustevny
Amatérský skicross	24. 1. 2009, Ski areál Bůřov
Karlovská 50 – závod v běhu na lyžích	7. 2. 2009, Velké Karlovice
Amatérské skoky na lyžích	7. 2. 2009, Ski areál Bůřov
Předváděcí akce AUDI partner	leden/únor, Kohútka
Sobotní barmanské show na Razule	zimní sezona 2009, Razula Velké Karlovice
SEMTEX párty	leden/únor, Kohútka
Josefský sešup	15. března, Kohútka
Maškarní lyžovačka pro děti	březen 2009, sjezdovka u hotelu Horal
FIS slalom – mezinárodní slalom speciál muži, ženy	březen 2009, Ski areál Razula Velké Karlovice
Razula Open Cup – slalom na Razule	březen/duben 2009, Razula Velké Karlovice
Velikonoce na horách	velikonoční víkend, Kohútka
RWE party – představení hlavního sponzora	6. Silvestrovský týden, Kohútka

ROP Střední Morava
Evropská unie a Evropský fond pro regionální rozvoj jsou partnery pro váš rozvoj.

Východní Morava

Je Česko cykloturistickou velmocí?

Cykloturistika v České republice prožívá boom. Tak to alespoň vypadá podle tempa rozvoje cyklistických tras. V Česku je podle průzkumu agentury CzechTourism přes 37 tisíc km cyklistických tras a stezek, zhruba tolik jako ve 4,5krát větším Německu. Znamená to, že je Česko rájem pro milovníky jízdy na kole?

Většinu cyklistického značení provádí a koordinuje Klub českých turistů (KČT). Na území ČR však jsou i trasy a stezky, které vznikají díky dalším subjektům, jako jsou Nadace Partnerství (stezky Greenways), jednotlivé obce či soukromé subjekty. Zjistit skutečnou délku tras je obtížné, neboť některé nejsou začleněny do celostátního systému. Situaci stěžuje také duplicitní značení na některých trasách.

Agentura CzechTourism zjistila, že současná délka cyklistických tras a stezek v ČR dosahuje až **37 tisíc km**, z toho jen necelá 3 % vedou po stezkách určených jen pro cyklisty. Co se týče tras **mezinárodního významu**, jejich délka představuje asi **2,5 tisíce km**. Patří sem např. stezka Greenways Praha–Vídeň, Jantarová stezka, Moravská stezka, stezka Labe a další. Velké oblibě se těší také **tematické stezky**, např. vinařské na jižní Moravě (1254 km), nebo Radegast cyklotrack v Beskydech (306 km).

Největší hustotou tras a stezek disponuje hlavní město Praha (98 km na 100 km^2), dále Pardubický (81 km) a Liberecký kraj (69 km). Naopak nejnižší hustota je v Ústeckém kraji (30 km) a na Vysočině (35 km). Největší rozvoj zaznamenalo cykloznačení na Karlovarsku, během šesti let se zde hustota zvýšila z 11 na 60 km/100 km². Situace se naopak příliš nezměnila ve Zlínském a Moravskoslezském kraji, kde byla v roce 2002 nejvyšší hustota tras značených pro cyklisty a dnes je pouze průměrná.

Svou hustotou tras s cyklistickým značením je ČR evropským unikátem. Vždyť sousední Rakousko udává kolem 10 tisíc, Švýcarsko 8,5 tisíce a Slovensko 5,5 tisíce km cyklistických tras a stezek. Tato čísla ale pravděpodobně nezahrnují trasy a stezky lokálního významu.

Jaroslav Martínek z Centra pro dopravní výzkum připouští, že **kvalita tras poněkud pokulhává za kvantitou**: *„Dobrou zprávou ale je, že mnoho regionů si tuto skutečnost uvědomuje a připravují rozsáhlé cyklistické projekty, které zkvalitní dané cyklotrasy. Např. jen v rámci regionálního území NUTS II Střední Morava byly vybrány projekty na výstavbu cyklistických stezek ve výši 510 mil. Kč (mezi nimi např. cyklostezka Bečva či Moravská stezka). Nedávno byly schváleny další projekty v Jihomoravském či Pardubickém kraji. I z ostatních krajů přichází signály, že již brzy dojde k zatraktivnění celé sítě cyklotras.“*

Dalším problémem je úroveň doplňkových služeb pro cyklisty. Zatímco na trasy v Rakousku a Švýcarsku navazují kvalitní sítě stravovacích a ubytovacích zařízení, v Česku se tyto služby teprve rozvíjí. **Národní certifikaci služeb** pro cyklisty u nás provádí Nadace Partnerství, která prověřuje nabídku a vybavenost stravovacích a ubytovacích služeb, kempů a turistických cílů (www.cyklistevitani.cz). Certifikace obsahuje standardy srovnatelné se systémy jiných evropských zemí (např. Bett & Bike v Německu nebo RADfreundliche Betriebe v Rakousku).

Podle J. Martínka lze boom cykloturistiky v Česku pozorovat již delší dobu, ale opravdová kvalita se začíná rodit až nyní, kdy většina vhodných komunikací pro cykloturistický provoz byla vyznačena. Agentura CzechTourism aktivně propaguje cykloturistiku např. prostřednictvím svého portálu www.kudyznudy.cz, kde turisté najdou více než 200 tipů na výlety, včetně kvalitních cyklomap.

Hustota cyklotras a cyklostezek v krajích ČR, 2002

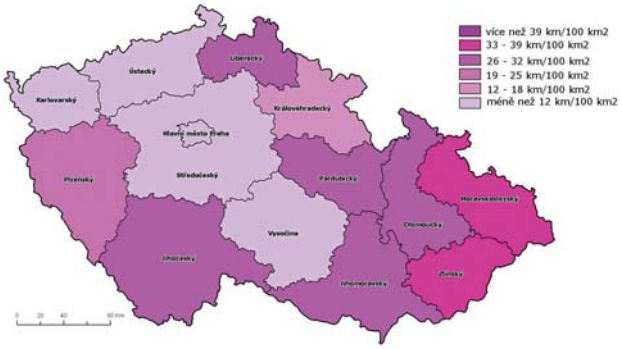

Hustota cyklotras a cyklostezek v krajích ČR, 2008

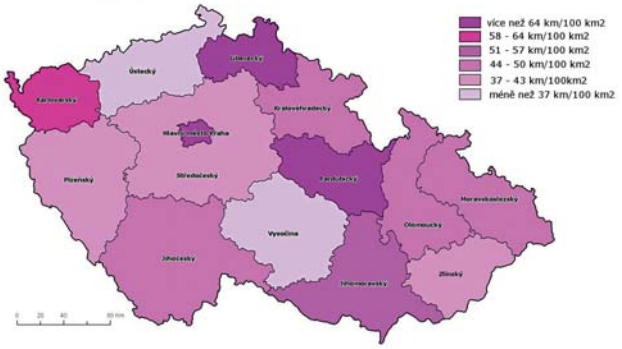

Cyklistické značení provádí a koordinuje Klub českých turistů (KČT), který je dotován MMR. Dotace na údržbu cykloznačení poskytují také kraje. Na území ČR však jsou i trasy a stezky, které vznikají díky dalším subjektům, jako jsou Nadace Partnerství (stezky Greenways), jednotlivé obce či soukromé subjekty (Radegast cyklotrack).

Cyklistická trasa (cyklotrasa) je pozemní komunikace vhodná pro cyklisty, je označená orientačním dopravním nebo turistickým značením.

Stezka pro cyklisty (**cyklostezka**, **cyklistická stezka**) je pozemní komunikace nebo její jízdní pás (nikoliv jen jízdní pruh!) vyhrazený dopravní značkou pro jízdu na jízdním kole. Je určena pouze pro cyklistickou dopravu. Automobilová a motocyklová doprava je z ní vyloučena.

Zdroje:
www.cyklostrategie.cz, www.cyklistevitani.cz, KČT, Krajské úřady, Wikipedia

Zpracovala: Lenka Šindelářová, odd. výzkumu trhů a trendů, CzechTourism

Kontakt: Mediální odd., CzechTourism, tel.: 221 580 445, e-mail: media@czechtourism.cz

RUMUNSKÝ VÍKEND V GIURGIU

Patnáct euro za taxíka přes hraniční most z bulharského Ruse do Giurgiu se mi podařilo usmlouvat na pět euro, ale i tak je to dost. Ve žluté dacii se seznamuji s Alinem, místním kšeftařem. Nabízí mi, že za pár dolarů můžu dnešní noc strávit v Giurgiu, u jeho tety. Že prý stanovat ve zdejším okolí není úplně bezpečné. Možná má pravdu, možná se jen snaží trochu jim přilepšit, každopádně pro mě je to možnost poznat život obyčejné rumunské rodiny. Taková nabídka se neodmítá.

Jedna z ulic na předměstí Giurgiu

Obyvatelé Giurgiu

Po průchodu bahnitou cestičkou mezi trouchnivějícími ploty a napůl se rozpadajícími domky mě vítá snad celý rod. Asi 12 lidí. Obavy z jazykové bariéry se nekonají, místní omladina ovládá angličtinu. Někdo výborně, někdo hůře. Ale to nevadí, teď přijel cizinec a s ním možnost si anglicky popovídat a něco se dovědět. Zpráva o návštěvě se ihned roznesla po známých a kamarádech a ti přicházejí a chtějí si povídat. O čemkoliv, o počasí, o mé cestě či o víře v Boha. Nestačím se divit! Veškerá moje komunikace se zbytkem rodiny však probíhá buďto přes mé anglicky mluvící vrstevníky či neverbálně. Rumunsky se neumím snad ani podívat…

Prohlídka domu netrvá dlouho. Tři vlhkem prosáklé pokoje plné ztichlých komárů, v jednom barevná televize. Ten s barevnou televizí bude na pár příštích nocí mým. Voda v domě rozvedená není, studna se nachází za domem, stejně jako záchod. Betonová deska s kulatou dírou uprostřed, z níž silně čpí čpavek, metan, a jiné plyny. Stačila by sirka… Stěny této interesantní kadibudky jsou splácány z nepálených cihel a bahna. Funkci vrátek plní kus zvlněného plechu, přivázaného několika provázky. Za plotem si chrochtají dva pašíci a všude okolo se po zemi prohání kuřata, kachny, krocani a krůty, nouze však není ani o poněkud větší kalibr – v noci cestou na záchod jsem se málem přerazil o dva obrovské tury. Jenom to zabučelo! Mezi tím vším ještě skotačí dva psi neurčité rasy. Kuchyní je samostatná zděná bouda, kde se přes den ve velkých hrncích na ohni cosi vaří.

Celý podvečer hrajeme s Ionutem, Mihaelou, Tibem a Kristinou karty a pomáhám jim vyřešit rovnice do školy. V noci se ztichlí komáři ve vlhkém pokoji mění na komáry pištící a neskutečně otravné. Kolem hlavy uvazuji košili, abych alespoň neslyšel to jejich protivné pištění. Ráno je krutější večera. Celý člověk mě od těch potvor svědí. Ke snídani dostávám čerstvý bílý chléb s plnou miskou výborných povidel a čaj. Dopoledne trávíme čekáním na oběd. Ten však předčil mé nejbujnější fantazie. Na stůl, po kterém se ještě před pár minutami proháněla kuřata, mně a rodovému stařešinovi bábuška servíruje talíř plný slepice na paprice s bramborem a svazek čerstvé cibulky k zakusování. Chléb položila na stůl tak (ne)šikovně, že byl snad jen 2 cm od slepičince. Za neustálého nabízení přídavku tak se stařešinou spokojeně chroupáme cibulku u stolu, na němž je doslova naděláno. Po obědě mě děda vytáhl do hospody. Prý si jako chlapi musíme posedět a popovídat (!?) u piva. Přesně, jak jsem očekával. Sedíme v hospodě u žluté břečky za 3 koruny, koukáme na sebe a nevíme, co říct, protože si nerozumíme ani slovo. Během chvilky mě naštěstí vysvobozuje Ionut a pádíme hrát basket. Ve složení deset Rumunů a jeden Čech dáváme koše celkem obstojně. Pak soutěžíme v síle, oblíbené činnosti mladých rumunských hochů. Shybujeme na hrazdě, přetahujeme se a cvičíme bojová umění. Poté následuje procvičování duševní. To si mě totiž berou do parády děvčata a jelikož je neděle, odcházíme do kostela. Moderně pojatá katolická session sestává z hraní ping-pongu, různých slovních her (s obligátním náboženským podtextem) a zpívání. Já tedy raději moc nezpívám. To by totiž i Ježíš z toho kříže slezl a utekl. Večerní průtrží mračen spojenou s (ne)dobrovolnou koupelí v půl metru hluboké kaluži dorážíme domů úplně promočení. Celou noc opět poslouchám pištění komárů. Ráno si stařešina celkem netaktně říká o nějaké finanční přispění za pobyt, tak mu dávám 10 euro. Býval bych mu je dal sám od sebe, ale předběhl mě.

Cestou na nádraží se od Ionuta konečně dovídám, jak to vlastně mezi ním a Kristinou je. Je jeho tetou! Ionutovi je 18, Kristině 17… Opouštím tak Giurgiu s nečekaným rozuzlením příbuzenských vztahů a vzpomínkou na krásně prožitý víkend. Rumunsky se již umím podívat a nejen to. Mulcumesc Giurgiu!

MICHAL VAČKÁŘ

Těsně před velkou bouří při cestě vlakem z Giurgiu do Bukurešti.

KRAJ VYSOČINA V ZIMĚ

Vyznavači zimních sportů si při vyslovení slova Vysočina okamžitě vybaví perfektně upravené běžecké trasy a světově proslavený závod Zlatá lyže. Cestu do zdejších středisek, kde nemusíte potkávat davy lidí na svazích, nachází každoročně stále více lyžařů.

Běhání u Nového Města na Moravě

LYŽAŘSKÝ BĚŽKAŘSKÝ RÁJ

Kilometry upravených tras, dlouhé bílé pláně, dech beroucí stoupání, adrenalinové sjezdy a romantika. To vše zahalené v hávu nádherné přírody.

Zejména nejsevernější část Vysočiny, **Žďárské vrchy**, patří k oblíbeným zimním rekreačním lokalitám. Na Novoměstsku je každoročně udržováno přes 100 km běžeckých tratí (http://lyzovani.nmnm.cz). Okruhy jsou rozlišeny barevným značením, jejich stopy se najíždějí rolbami i skútry podle potřeby a počasí. V místě křížení okruhů poradí lyžařům téměř padesátka lyžařských rozcestníků, kde je možné se občerstvit a kde se dá nastoupit na autobus či vlak. Na novoměstské tratě navazují u Račína trasy udržované v okolí Velkého Dářka. Okruhů je celkem osm a měří přes 80 km. U Skalského dvora navazují trasy z okolí Bystřice nad Pernštejnem, jejichž dvě hlavní větve jsou dlouhé 15 km (www.bystricko.cz). A u Skleného se zase napojují tratě směrem na Žďár nad Sázavou. Zde si mnoho příznivců lyžování získal Ski areál Martina Koukala s klasickými i bruslařskými stopami, na které navazuje 50 km běžeckých tras v okolí města (www.ab-sport.cz).

Díky krajinnému reliéfu jsou běžkaři vyhledávány i terény **Jihlavských vrchů**. Dlouholetou tradici mají trasy v okolí nejvyššího vrcholu Vysočiny – Javořice. Pravidelně upravována je pěti- a osmikilometrová trať, vyznačena je běžecká trasa o délce 15 km. Na sousedním vrcholu Čeřínku jsou vedle klasických tratí protahovány také tratě pro bruslaře. Nejdelší trať měří 20 km a k dispozici jsou i tratě závodní.

Harušův kopec

Uznávanou běžeckou oblastí je okolí lyžařského střediska sv. Anna východně od Chotěboře, nebo okolí Fajtova kopce u Velkého Meziříčí, obě s 20 km upravovaných tras. Vyjmenovat bychom mohli mnohé další. Zavedených okruhů se však nemusíte držet. Vybrat si můžete stopu, která se vám hodí, kterou si turisté vyšlapali či kterou si vyjedete sami. Inspirací může být několik detailně popsaných tipů na lyžařský výlet na www.region-vysocina.cz v sekci Dovolená – Tipy na výlety.

NAUČTE SVÉ DĚTI LYŽOVAT BEZ DAVŮ LIDÍ NA SJEZDOVKÁCH

Mírné svahy jsou vhodné zejména pro rodiny s dětmi, pro lyžařské kursy a pro mírně pokročilé lyžaře. Celkem jsou na Vysočině tři desítky sjezdovek v délce od 300 do 600 m, většina areálů nabízí díky umělému zasněžování a strojově upravovaným svahům dokonalé podmínky v průběhu celé lyžařské sezóny a odpovídajícím zázemím poskytují návštěvníkům maximální pohodlí.

K nejznámějším areálům na Žďársku patří **Ski Snowpark Nové Město na Moravě** na Harusově kopci (741 m n.m., www.skisnowpark.cz), jehož součástí je moderní biatlonový areál. Lyžování ve **Ski areálu v Karasíně** (707 m n.m., www.karasin.cz) lze doplnit nádherným výhledem z rozhledny u horní stanice vleku. Oblíbeným střediskem je také lyžařský areál ve **Svratce** (742 m n.m., www.skiareal-svratka.cz), který svými parametry uspokojí jak děti a začátečníky, tak i náročnější sjezdaře. Lyžařské dovednosti si můžete osvojit ve **Skiareálu Dalečín** (647 m n.m., www.skidalecin.cz), jehož vlek mohou zdarma využít běžkaři, kteří se vyvezou na kopec a napojí na upravované trasy. Ve **Skiareálu v Novém Jimramově** (650 m n.n., www.skijimramov.cz) je k dispozici snowpark a můžete se zde zúčastnit kursů carvingu. Základní i pokročilé prvky lyžování vás naučí instruktoři lyžařských kursů na sjezdovce na severním svahu Fajtova kopce u **Velkého Meziříčí** (550 m n.m., www.skivm.cz). V areálu rekreačního střediska v Zubří lze vyzkoušet snowtubing – sešup ve speciálním nafukovacím kole po čtyřsetmetrové dráze je lákadlem pro děti i dospělé. Na Havlíčkobrodsku patří k nejoblíbenějším areálům **Sv. Anna u Chotěboře** (567 m n.m., http://svanna.webpark.cz), která je zároveň častým výchozím místem pro běžkaře. Přírodní běžecké stopy doplňují nabídku i v zimním středisku **Kadlečák u Světlé nad Sázavou** (585 m n.m., www.kadlecak.unas.cz). Ve Vysoké u Havlíčkova Brodu (600 m n.m., www.lyzarhb.cz) je lyžařům k dispozici zbrusu nový vlek. Na Jihlavsku se nejčastěji lyžuje na obou svazích vrchu **Čeřínku** (750 m n.m., www.cerinek.cz), kde jsou k dispozici profesionální instruktoři lyžařské i snowboardové školy. Rovněž na vrchu **Rudný** (613 m n.m., www.sacberk.cz) v okrajové části Jihlavy se můžete ve víkendových kursech zdokonalit v lyžování či jízdě na snowboardu. Příznivci lyžování často míří také do **Luk nad Jihlavou** (550 m n.m., www.gizela.cz). Na Třebíčsku je nejvyhledávanější sjezdovka v **Číchově** (593 m n.m., www.skjalovec.cz).

Lyžařský areál, Nové Město na Moravě

Dalečín

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ – KOLÉBKA LYŽOVÁNÍ NA VYSOČINĚ

Lyže se v okolí Nového Města na Moravě objevily již kolem roku 1890, na prvních prý jezdil lesní revírník Rudolf Gabessam z Fryšavy. Ten brzy našel množství nadšených následovníků, a tak se z Nového Města na Moravě stalo lyžařské centrum Vysočiny, kde najdete ideální podmínky hned pro několik lyžařských disciplín.

Přijeďte si do Nového Města na Moravě užít napínavou atmosféru závodů Tour de Ski v běžeckém lyžování **E.ON Zlatá lyže. Termín závodů je 31. 12. 2008 – 1. 1. 2009.** Podrobné informace naleznete na www.zlatalyze.cz

U Samotína

Katalog ZIMA NA VYSOČINĚ přináší kompletní přehled sjezdovek. Ke stažení je na www.region-vysocina.cz v sekci Edice, vyžádat si ho můžete na adrese Vysočina Tourism, Žižkova 16, 586 01 Jihlava, tel. 564 602 555, e-mail: info@vysocinatourism.cz

www.lyze-vysocina.cz